

இந்து கலா சாரம்

இந்து சமய திங்கள் வெளியீடு

கௌரவ ஆசிரியர் : திரு. ஆர். வைத்தமாநிதி

மலர் : 2 ★ திருவள்ளூர் ஆண்டு 2021 புரட்டாதித் திங்கள் 1ம் நாள் (17-9-1990) ★ இதழ் : 6.

**அன்னையே உன்னையன்றி யாரை அழைப்பேனோ
இடர் தரும் தொல்லை இனிமேல் இல்லை என்று
நீ சொல்லமாட்டாயோ!**

நல்லன எல்லாம் தரும் எம் அன்னையே
இந்த மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ
வழிவகுப்பாயோ!

பால் நினைந்து உட்டும் தாயே எங்கள்
பாலகர்களை மன்னிப்பாயோ!

நின்னருள் வேண்டுகின்றோம் - எங்கள்
நீதியுந் தர்மமும் நிலைப்பதற்கே!
பொன்னவிர் கோயில்களும் - எங்கள்
பொற்புடை மாதரும் மதலையரும்
அன்னநல் லணிவயல்கள் - எங்கள்
ஆடுகள் மாடுகள் குதிரைகளும்
இன்னவை காத்திடவே - அன்னை
இணைமலர்த் திருவடி துணிபுகுந்தோம்!

சாந்தி

**சமாதானத்திற்காக
பிரார்த்திப்போமாக!**

நமது நீராக்கு

மனித வாழ்வு

கிடைத்தற்கரியது!

உயிரினங்களிலே பரிணாம வளர்ச்சியில் மானிட ஜென்மம் உயர்ந்த நிலையை அடைந்துள்ளது. உலகில் விலைமதிக்க முடியாத ஒரு பொக்கிஷமே "மனித வாழ்வு" ஆகும்.

"எப்படியும் வாழலாம் என்பதைவிட, இப்படித் தான் வாழ வேண்டும்" என்று, நெறிமுறைகளை மேற்கொண்டு இலட்சியத்துடன் வாழ்ந்து காட்டி யிருக்கின்றார்கள் நமது முன்னோர்கள், மகான்கள், சித்தர்கள். அவர்களுடைய வாழ்வியல் அநுபவங் களை நூல்களாகவும் தந்துவிட்டுச் சென்றுள்ளார் கள். அந்த ஞான இலக்கியங்களைப் பற்றி புகழ்ந்து பேசுவருகிறோமே ஒழிய, அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி வாழ்வை செம்மையாக் கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை, இல் லாமல் நிலை தடுமாறி வாழ்வில் துவண்டு துவள வேண்டிய நெருக்கடிகள், பிரச்சனைகள், இக்கட் டான சூழ்நிலைகளுக்காளாகி, பிடிப்பற்ற வாழ்வை விரக்திபின் மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை செம்மையாகக்கடைப் பிடித்து, வாழ்வை இலட்சியமுடன் சீராக பின்பற்றி யமையாலும், மனிதனை "மனித உணர்வோடு" மதிப்பளித்து வாழ்ந்தமையாலும்; சத்தியம், அஹிம்சை—இவற்றை வாழ்வில் உரிய முறையில் கடைப்பிடித்தமையாலும் நமது முன்னோர்கள் சமத்துவமாக, சகோதரத்துவமாக வாழ்ந்தார்கள். மனித உயிர்களுக்கு மதிப்பளித்து ஒவ்வொரு உயி ரும் "தமது உயிராக" மதித்து வாழ்ந்தபடியால் அன்று, அவர்களது காலத்தில், அழிவுகள் இல்லை.

இன்று நடப்பதென்ன?

மனித உயிர்கள் வேட்டையாடப்படுகின்றன!

நாயிலும் கேவலமாக மனித உயிர்கள் மதிக்கப் படுகின்றன. நாளுக்குநாள் உலகம் அழிவுப்பாதை யில் விரைந்து பயணம் செய்துகொண்டிருக்கிறது.

இது ஏன்?

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்ற மனிதனின் ஆன் மிக உயர்வுக்கு—சிந்தனைத் தெளிவுக்கு—வாழ்வியல் கோட்பாடுகளுக்கு; நமது முன்னோர்கள், ஞானிகள், அறிஞர்கள், தத்துவ மேதைகள் தந்துவிட்டுச்சென்ற நூல்களை வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டிகளாக எடுத் துக்கொண்டு 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் சுறிக்கு உதவாது' என்று எண்ணிவிடாமல், அவர்களது வாழ்வின் இரக சியங்களை உரியமுறையில் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் நிச் சயமாக சமாதான ஒளிவீசி அமைதி எனும் தென்றல் வாழ்வில் வசந்தத்தை ஏற்படுத்தி, அபிவிருத்திப் பாதையில் நாடு சுபீட்சமடையம்.

மனித உயிர்களுக்கு மதிப்பு அளிப்போம்!

நற்சிந்தனை!

பிறரை நீ ஏளனம் செய்யாதே, யாவரை யும் நேசி. உனது சமுதாயத்தை நீ புறக் கணிக்காதே, அதனுடன் அன்பாகவும் ஒற் றுமையாகவும் வாழ்ந்திடு.

— ராமதீர்த்தர்.

விஷேட தினங்கள்

- 16-9-90—ஞாயிறு பிரதோஷ விரதம்
18-9-90—செல்வாய் அமாவாசை
19-9-90—புதன் நவராத்திரி விரத ஆரம்பம், வல்விபுர ஆழ்வார் கொடி
22-9-90—சனி சதுர்த்தி விரதம், திருப்பதி கொடி.
24-9-90—திங்கள் ஷஷ்டி விரதம்
26-9-90—புதன் சரஸ்வதி பூஜை ஆரம்பம்
29-9-90—சனி விஜயதசமி
30-9-90—ஞாயிறு ஏகாதசி விரதம்
2-10-90—செல்வாய் பிரதோஷ விரதம்
3-10-90—புதன் நடேசர் அபிஷேகம்
4-10-90—வியாழன் பூரணை விரதம்
7-10-90—ஞாயிறு கார்த்திகை விரதம்
8-10-90—திங்கள் திருநாளைப் போவார் குருபூசை
14-10-90—ஞாயிறு ஏகாதசி விரதம்
16-10-90—செல்வாய் பிரதோஷ விரதம்
17-10-90—புதன் தீபாவளிப் பண்டிகை
18-10-90—வியாழன் அமாவாசை விரதம், கேதார கௌரி விரதம்
19-10-90—வெள்ளி ஸ்கந்தஷஷ்டி விரத ஆரம்பம்
22-10-90—திங்கள் சதுர்த்தி விரதம்

அன்புள்ள வாசகர்களுக்கு!

உங்களது தரமான கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதை கள் என்பன வரவேற்கப்படுகின்றன. சிறந்த கருத் துக்களை உள்ளடக்கியதாகவும், தெளிவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தரமான ஆக்கங்களை எழுதி அனுப்பினால் நிச்சயம் பிரசுரிப்போம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-

ஆசிரியர்,

இந்து கலாசாரம்

39/23, நெல்சன் ஒழுங்கை,

கொழும்பு-3.

பரதம் போன்ற பாரம்பரியக் கலைகளை முயன்று

பயில வேண்டும்!

● அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜ் ●

“பரதம் கர்நாடக இசை போன்ற பாரம்பரியக் கலைகளை நாம் முயன்று, முறையாகப் பயில வேண்டும். அவை தெய்வீகம் வாய்ந்தவை. ஆன்மீக உணர்வுகளுக்குத் துணை நிற்பவை. அவற்றால் எமது மனமும், உடலும்; அமைதியும் சாந்தமும் மிக்கவையாக விளங்கும். மலையகம் பல்வேறு துறைகளைப்போல் கலைத்துறையிலும் மிகவும் பின்தங்கியே இருக்கிறது. எனவே இப்பகுதியில், இக்கலைப்பண்புகளை நாம் பேணிப்போற்ற வேண்டும். ஏனெனில் நமது சிறுவர் சிறுமியர்கள் அதிலும் குறிப்பாக மலையகச் சிறார்கள் இக்கலைகளைப் பயில்வதிலும், அறிந்துகொள்வதிலும் எம்மையே நம்பி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது”.

—இவ்வாறு பண்டாரவளை தமிழ் மகாவித்தியாலய பிரதான மண்டபத்தில் இலவச பரதநாட்டிய வகுப்புகளைத் தொடக்கிவைத்து உரை நிகழ்த்திய இந்து சமய, கலாசார, தமிழ் அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. பி. பி. தேவராஜ் குறிப்பிட்டார்.

தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத்தின் அங்கீகாரம் பெற்ற உதயம் இளைஞர் கழகம் இவ்வைபவத்தை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. இப்பகுதியில் உதயம் இளைஞர் கழகத்தினர் பல சமுதாயப்பணிகளை மேற்கொண்டுவருவதன் ஒரு செயற்பாடாகவே இவ்விலவச பரதவகுப்புகள் நடத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன.

இவ்வைபவத்தில் இளைஞர் சேவை அதிகாரி திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம் தலைமை தாங்கினார்.

அமைச்சர் தேவராஜ் அங்கு தொடர்ந்து பேசுகையில்: ‘தேசிய சேவை மன்றத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உதயம் இளைஞர் கழகத்தினர் இத்தகைய முன்னோடியான செயல்களில் முனைந்து ஈடுபடுவது கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அவர்களை மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். அன்று இந்த பண்டாரவளை நகரைச் சார்ந்த சிறுவர் சிறுமியர் மட்டுமன்றி தோட்டப்புறங்களைச் சார்ந்த பலரும் இப்பயிற்சிகளில் பங்குகொள்ள வந்திருப்பது அவர்களின் கலை ஆர்வத்தைக் காட்டுகின்

✖ ✖

றது. இத்தகைய முயற்சிகள் மேலும் வளர வேண்டும். கலை இலக்கிய ஆர்வம் தோன்ற வேண்டும். அவற்றின்மூலம் எமது திறமைகள் வெளிவர முறையான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும். எமக்குக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்கள் இன்னும் திறமைகளை வளர்ப்பனவாகவும் அமையும்.

பண்டாரவளை அன்புச்செல்வன்

“பண்டாரவளையில் பாரதிதாசன் விழா நடத்தவுள்ளமைபற்றியும் உதயம் இளைஞர் கழகத்தினர் என்னுடன் கதைத்தார்கள். உண்மையிலேயே அது காலத்துக்கேற்ற ஒரு சிறப்பான பணி. ஆவேசக் கவிதைகளைப் பாடிய பாரதிதாசனை எமது இன்றைய தலைமுறையினருக்கு நாம் அறிமுகப்படுத்த வேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். இந்த துடிப்பான இளைஞர்கள் அந்தப் பெரும் பணியை கையேற்றுச் செயல்படலாம். அத்தகைய கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு எனது அமைச்சு பூரண ஆதரவை வழங்கும்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

அமைச்சரின் உரையைத் தொடர்ந்து பரதப்பயிற்சி பெற வந்திருந்த மாணவ, மாணவியர் பண்டாரவளை தமிழ் மகாவித்தியாலய பரத ஆசிரியை செல்வி. இராஜநந்தினி அவர்களின் கால்களில் பணிந்து குரு வணக்கம் செய்தனர்.

இவ்விழாவில் தமிழக சொற்பொழிவாளரான திருமதி. சாரதா நம்பி ஆரூர் அவர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவும் இடம்பெற்றது. இவ்வைபவத்தில் கலந்துகொண்ட ஊவா மாகாணசபை உறுப்பினர் திரு. மு. சச்சிதானந்தன் பரத ஆசிரியைக் குரிய மாத வேதனத்தை தான் வழங்குவதாக உறுதி

(தொடர்ச்சி, 17ம் பக்கம்)

சிவயோக சமாஜத்தின் பஜனை மகிமைகள்

நாம் வாழுகின்ற சூழலில் அவலங்களும் துயரங்களும் மிகுந்திருப்பதை காணுகின்றோம். மனித மனங்கள் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் தத்தளிப்பதையும் கண்கூடாகக் காணுகின்றோம். எங்கு பார்த்தாலும் வேதனையும் விரக்தியும் ஆட்கொண்டுள்ளன. நாம் படுகின்ற துயரங்களுக்கும், ஆட்படுகின்ற கொடுமைகளுக்கும் முடிவு கிட்டாதா என்றே ஒவ்வொருவரும் ஏங்கித் தவிக்கின்றனர். சராசரி மனித வாழ்வுகூட பயமும் பீதியும் மிக்கதாக மாறி விட்டது. எந்த நேரம் என்ன நடக்குமோ என்று மனம் நிலையில்லாமல் தத்தளிக்கின்றது. எதிரே வருகின்ற எல்லோருமே எதிரிகளாகத் தென்படுகின்ற கோடூரம் உடன் பிறந்த சகோதரர்க்கூட ஒருவரை ஒருவர் மாய்த்துக்கொள்ளும் பரிதாபமான நிலை.

ம. சண்முகநாதன்

இத்தனைக்கும் கவி முற்றிவிட்டது என்று ஒதுங்கி ஒளிந்து வாழ்கின்ற ஒரு கூட்டம்; நாம் நன்றாய் வாழ்கிறோம். மற்றவர்களைப்பற்றி நமக்கென்ன கவலை என்று கண்டுகொள்ளாத ஒரு கூட்டம்; அபரிமிதமான பலங்கள் எம்மிடம் இருக்கின்றன என்ற அகங்கார முனைப்போடு செயற்படுகின்ற ஒரு கூட்டம்; இக்கூட்டங்களிடையே அகப்பட்டு, நசிப்பட்டு நேசுற்று மாய்கின்ற அறியாமையினை ஒரு கூட்டம். மொத்தத்தில் மனிதாபிமானமும், மானிட நேயமும் அற்ற கும்பங்களாக மனிதர்கள் வாழுகின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் வாழுகின்றோம்.

ஆனால் இவர்களுக்கிடையே, மனதிலே அமைதியும் மதுரமான சாந்த உணர்வும், தெளிவும் மிக்கதாக ஒரு திருக்கூட்டம் எமது இலங்கைத் திருநாட்டுக்குள்ளேயே உலாவருவதை நாம் சுட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

திருகோணமலை சிவயோக சமாஜத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் சமாஜத்தோடு தொடர்பு கொண்டவர்களையும் நாம் குறிக்கின்றோம்.

இச்சமாஜத்தை நிறுவி நீண்ட பல வருடங்களாக தமது பெருங் கருணையாலும் பேரன்பினாலும், பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களுக்கு அருளாசி வழங்கி வருகிறார் அருட்பிழம்பாய்த் திகழ்கின்ற மகான் ஸ்ரீமத் சுவாமி கங்காதரானந்தாஜி மஹராஜ் அவர்கள்.

ஆன்மீகச் சுடரொளி

அருட்திரு கங்காதரானந்தா அவர்களின், சமாஜத்தின் பல்வேறுபட்ட ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளுக்

கும் மத்தியில், பல வருடங்களாக அங்கு நடைபெற்று வருகின்ற பஜனையே மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சமாஜத்தின் முதல் பஜனை சுவாமிஜி அவர்களின் முன்னிலையில் 30-01-1977ம் திகதி சமாஜ முன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

சுவாமிஜி அவர்களின் திருப்பாத கமலங்களை சரண் எனப் புருந்தோர் பெற்ற பேறுகளுள் மனச்சாந்தியேபிரதானமானது. அவர்கள் அனைவரும் ஒரு திருக்கூட்டமாக சத் நிறைந்த சங்கமாக இந்த ஆன்மீக ஆலவிருட்சத்தின் கீழே ஒன்றிணைகின்றார்கள். அவர்கள் அடைந்த ஆன்மீக அநுபவங்கள் வார்த்தைகளால் விளக்கமுடியாதளவு அற்புதம் நிறைந்தவை.

அன்றிலிருந்து பஜனை தொடர்ந்து முறையாக நடைபெற்று வருகின்றது. அண்மைக்காலமாக திருகோணமலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் கல்லூரி வீதியில் திரு. பி. விமலநாதன் அவர்கள் இல்லத்தில் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைகளிலும், வளர்ப்பிறை ஏகாதசி நாட்களிலும் பஜனை நடைபெறுகின்றன. இது தவிர சத்சங்கத்தைச் சார்ந்தோர் இல்லங்களுக்கும் இத்திருக்கூட்டம் வியாழக்கிமை தினங்களில் சென்று பஜனை நடாத்துகின்றது மட்டக்களப்பில் சோம்மாதுறை, செங்கலடி திரு. வீரராகவன் அவர்கள் இல்லத்தில் 1982ம் ஆண்டிலிருந்து இப்பஜனை நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வல்லம் சிவயோக சமாஜத்தின் கிளைபோல செயற்படுவதற்கு இங்கு ஆன்மீகச் சுடரொளியாகத் திகழ்கின்ற ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜெகதீஸ்வரானந்தா அவர்களே காரணமாவார். பூர்வாசிரமத்தில் பண்டாரவளையைச் சார்ந்த இவர், ஸ்ரீமத் கங்காதரானந்தா அவர்களின் பிரதம சிஷ்யராவார். பக்தர் திருக்கூட்டம் தமது அன்பு மேலீட்டால் சூரியசந்திரர்களாகத் திகழ்கின்ற இவ்விரு அருட்துறவிகளையும் 'பெரியசுவாமிஜி' 'சின்னசுவாமிஜி' என ஆசையோடு அழைப்பதை நாம் காணலாம். செங்கலடியில் நடைபெறுகின்ற பஜனையை திரு. வீரராகவன் அவர்களது துணைவியாரே முன்னின்று நடாத்துகின்றார். இவ்வம்மையாரின் தளராத முயற்சியினால் இப்பஜனை, செங்கலடியைச் சூழவுள்ள பன்னிரண்டு கிராமங்களிலும் நடைபெறுகின்றது. விஷேட நாட்களான சிவராத்திரி, நவராத்திரி, வைகுண்ட ஏகாதசி ஆகிய தினங்களிலும் சிறப்பான பஜனைகள் இங்கு நடைபெறுகின்றன.

(கொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்)

நவராத்திரி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்குக்கும் அதிபதியாகிய, கேடு தீர்க்கும் அமுமென் அன்னைக்கு எடுக்கப்படும் விழா நவராத்திரி ஆகும். இது புரட்டாதி மாதம் சுக்ல பக்ஷ முதல்நாள் ஆரம்பமாகிறது.

மன்மதன் எரிந்த சாம்பலிலிருந்து தோன்றிய "பண்டாசுரன்" என்ற கொடிய அரக்கன் அரனாரிடம் பெற்ற தவவலிமையின் பலத்தால் தேவர்களை எல்லாம் மிகவும் கொடுரமாகத் துன்புறுத்தி வந்தமையினால் தேவர்களின் இன்னல்களை நீக்கி அவர்களுக்கு விமோசனம் அளிக்கும் பொருட்டு, சர்வவல்லமை பொருந்திய தேவி ஒன்பது இரவுகளில் வெவ்வேறு ரூபங்களில் அக்கொடிய அரக்கனுடன்

சமர் செய்து பத்தாவது நாள் அரக்கனை அழித்து வெற்றிகொண்டு இடர் நீக்கினாள்.

தேவி போராடிய இவ் ஒன்பது ராத்திரியையும் நவராத்திரி எனவும், அரக்கனை வெற்றிகொண்ட பத்தாவதுநாள் விஜயதசமி என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஸ்ரீராமபிரானின் முதலாசையர்களே நவராத்திரி விழாவை புரட்டாதி மாதத்து அமாவாசையன்று ஆரம்பித்து வைத்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அஞ்ஞான இருளை நீக்கி ஞானதிபத்தை சுடர் விடச் செய்யும் நவராத்திரியின்போது ஒன்பது சக்தியரும் அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்து, ஆணவம் நீக்கி இன்புற்று வாழ்ந்து முத்தியெய்த வரம் அருளுகின்றனர்.

ஒன்பது நாட்கள் கொண்டாடப்படும் இந்நவராத்திரி மஹோற்சவத்தை, முதல் மூன்று நாட்கள் துர்க்கை, அடுத்த மூன்று நாட்கள் மகாலக்ஷ்மி, அதையடுத்த மூன்று நாட்கள் மகாசுரஸ்வதி என்று மூன்று தேவியரையும் பூஜித்து நலம் பெறும் வண்ணமாக, நவராத்திரி விரதத்தை மேற்கொண்டு மூன்று சக்திகளினதும் பேரருளைப் பெறலாம்.

“அரிது அரிது மானிடராகப் பிறத்தல் அரிது” மானிடராகப் பிறந்துவிட்டாலும், விலங்குகள் விரிந்து வேறுபட்டவனாக, பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி வாழுவதே மானிட ஜென்மத்தின் உயர்ந்த குறிக்கோள். மானிடராகப் பிறவியெடுத்த எமக்கு இவ்வுலகில் வாழ விரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய மூன்றும் அத்தியாவசியமாகும்.

≡ நா. ஹரிதாஸ் ≡

மனித வாழ்வின் அடிப்படையே வீரம், செல்வம், கல்வி எனும் மூன்றிலுமேதான் தங்கியுள்ளது. வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்ததுதான் இந்துமதம். ஆதலால் தான் வாழ்க்கையின் அடிப்படை அத்தியாவசியத்திற்கு வேண்டிய வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய மூன்று முக்கிய துறைகளுக்கமே தனித்தனியாக முறையே துர்க்கை, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி என்று மூன்று சர்வவல்லமை படைத்த முப்பேரும் 'சக்தி'களை உருவாக்கியுள்ளது.

வீரமும் நெஞ்சில் உரமும் செறிந்து வாழ்வதற்கு துர்க்கையையும், செல்வச்சீமானாக பணம்படைத்தவனாக வாழ்வதற்கு லக்ஷ்மியையும், கல்வியைப் பெற்று உலகையே ஆட்சி செய்யுமளவிற்கு அறிவைப் பெற சரஸ்வதியையும், விரதம் அனுட்டித்து வழிபட்டு வாழ்வில் உய்வடைய; உலகில் உயிர்கள் உருவான காலந்தொட்டே இந்துமதம் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றது.

(தொடர்ச்சி 16ம் பக்கம்)

இந்துமதம் பெண்களுக்கு அளிக்கும் உயர்ந்த நிலை

சமூக வாழ்க்கையில் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை, இன்று மேல்நாடுகளில் தோன்றியுள்ள ஒரு பெரும் முன்னேற்றமாகக் கருதுகிறோம். பெண்களுக்காகத் தனியாக ஒரு சிறப்பு ஆண்டையே கூடக் கொண்டாடுகின்றோம்.

இந்துமதத்தில் ஒரு பெண், தாயாகவும் மனைவியாகவும் கருதப்படுகிறாள். தனியாக ஒரு பெண் வாழ்க்கை நடத்திச் சாதனைகள் செய்ததாகக் காணப்படும் வரலாறுகள் மிகவும் சொற்பம். தனியான இடத்தைச் சமுதாயத்தில் பெற்றிருந்தாலும் மத சம்பந்தமான காரியங்கள் அனைத்தையும் ஆண், பெண் இருவரும் தம்பதிகளாக இருந்து செய்வதே சிறந்தது என்ற பண்பாட்டை இந்துமதம் உரிமையுடனும் பெருமையுடனும் பின்பற்றி வந்திருக்கிறது.

தொகுப்பு - மலையன்பன்

கல்யாணம்—கன்னிகாதானம் போன்ற குடும்பத்தில் விளையும் நல்ல காரியங்களிலிருந்து, அசுவமேத யாகம் போன்ற பெரிய யக்ஞங்கள் வரையில், மனைவி உடன் இல்லாமல் கணவன் எதுவும் செய்யத்தகுதியற்றவன் என்ற உரிமையை இந்துமதம் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறது. இராமாயணத்திலேயே சீதை இல்லாமல் இராமர் அசுவமேதயாகம் செய்ய முடியவில்லை என்றும், அதற்குப் பரிகாரமாக சீதாதேவியைப் போன்ற ஒரு பிரதிமையைச் செய்து வைத்தார்கள் என்றும் படிக்கிறோம்.

வேதம் உலகத்தில் வழங்கும் நூல்களில் மிகப் பழமையானது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பல இடங்களில் பெண்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிய குறிப்புகளைப் பார்க்கின்றோம். இவ்வாழ்க்கையின் பெருமையை விளக்கும் வேதக் கருத்துக்கள் மந்திர உருவில் நான்கு வேதங்களிலும் பரவி நிற்கின்றன. சில மந்திரங்கள் விவாகத்திலும் இடம்பெறுகின்றன.

இவ்வாழ்க்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் வேதம், மனைவிதான் கணவனுக்கு எல்லாவிதத்திலும் கூட இருந்து துணைபுரியும் நண்பன் என்று கூறுகிறது. மனைவியைக் கணவனை விடத் தாழ்ந்த இடத்தில் வேதம் வைக்கவில்லை. நண்பன் என்பவன் யோசனைகள் கூறலாம். தக்க சமயத்தில் விரைந்து உதவலாம், தவறு செய்தால் கண்டிக்கலாம், சுகதுக்கங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாம். இவை எல்லாவற்றிலுமே

சமமான இடம்பெறும் பெருமைதான் நட்புக்கு இலக்கணம். அப்படிச் சமமான மதிப்புடன், நண்பர்களுள் மிக நெருங்கியவளாக, விரும்பித் துணைபுரிவளாக, விளங்குபவளே மனைவி என்ற உயர்ந்த இடத்தை வேதம் பெண்ணுக்கு அளிக்கிறது.

சமூகத்தில் இடம்பெற வேண்டிய கட்டுப்பாடு, ஒற்றுமை போன்ற பண்புகள் முதலில் இல்லத்தில்தான் தொடங்க வேண்டும். இன்றைய நாகரீக உலகில், மேல்நாடுகளில், இந்தக் கருத்து கடைபிடிக்கப்படவில்லை. அதனாலேயே குடும்ப வாழ்க்கையில் விவாகரத்தும், குழந்தைகள் ஒழுக்கம் தவறுவதும்—அதை ஒட்டிச் சமூக வாழ்ச்சையில் குற்றங்களும், கலவரங்களும் அதிகமாவதும் நிறையக் காணப்படுகின்றது. பல படிசளில் மனித ஒற்றுமையை வற்புறுத்தும் வேதம், ஒற்றுமையை இவ்வாழ்க்கையில் தொடங்கி அகில உலக ஒற்றுமையில் முடிக்கிறது.

ஆணும் பெண்ணும் ஏன் சேர்ந்து வாழ வேண்டும் என்று இன்றைய மேல்நாட்டுப் பெண்ணுரிமைக் கழகங்கள் கேட்கின்றன. அதற்கு நமது வேதம் சொல்லும் சமாதானம் அறிவாளிகளையும் கவரக்கூடியது. பிரம்ம சரியத்தில் சாத்திரங்களைக் கற்கும் ஆணுக்குப் பிட்சை அளித்துக் காப்பாற்றுவது, பெண்ணோடு கூடிக்கிருகஸ்தனாக இருக்கும் ஆணை, அதேபோல் உலகைத் துறந்த சன்னியாசிக்கு இந்தத் தப்பதியரே உணவளிக்கிறார்கள். ஆக, மற்ற ஆசிரமங்களைத் தாக்கும் பூக்கயமான ஆசிரமம் கிருகஸ்தாசிரமே என்று வேதம் வலியுறுத்துகின்றது. அதனால் ஓர் ஆண் எவ்வளவு பெருமையுடன் வாழ்ந்தாலும், அவன் ஒரு பெண்ணுடன் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கினால்தான், அது முழுமை அடைகிறது. அதுவரையிலும் அவனுடைய வாழ்க்கை ஊனமாகவே இருந்து வரும். இந்தக் கருத்தை 'சதபதப் பிரரம்மனம்' வலியுறுத்துகின்றது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

பலத்தை உபயோகிப்பதனால் தீயவை அழிந்துவிடா. ஆனால், அவை வெறுப்பையும், விரோதத்தையும் உண்டாக்கும்.

— பிரேரணன்.

சம்போ

மகா

தேவதேவா

சிவம் என்றாலே மங்கலம் என்று பொருள்.

சிவாயநம என்று சிந்தித்திருப்போருக்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை என்பார்கள்.

'நமசிவாய' என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரத்துக்கு பிறவிப் பிணியை நீக்கும் வலிமையுண்டு என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை.

'நமசிவாய வாழ்க! நாதன்தான் வாழ்க' என்று தொடங்குகிறது மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாசகம்.

இறைவனுக்குத்தான் எத்தனை உருவங்கள்! இதையேதான் 'ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க! என்கிறது சிவபுராணம். ஒன்றாய்—பலவாய்—உளதாய் இலதாய் இருப்பதுதான் அவனுடைய திருவிளையாடல்.

நாம் குழந்தைகள். அவளைப் பல உருவில் பார்ப்பதில் நமக்கு மகிழ்ச்சி. விஷ்ணுவாகவும் சிவனாகவும் கண்ணனாகவும் முருகனாகவும் கண்டு வணங்குகின்றோம்.

தண்ணீருக்கு வெவ்வேறு பெயர் வைத்து குளம் என்றும் நதி என்றும் கடல் என்றும் குறிப்பிடுகின்றோம். அதுபோல இறைவன் ஒன்றுதான் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

இதையேதான் காஞ்சி முனிவரும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்கின்ற தொழிலுக்கு ஏற்றவாறு இறைவன் தன் பெயரை மாற்றிக்கொள்கிறார். மற்றபடி இறைவன் ஒருவனே என்று திருவாக்குச் சொன்னார். ஆத்மவிசாரத்தில் மனதை சுடுபடுத்தும்போது நம்மிலே இறைவன் குடிகொண்டிருப்பதை நாமே அறிந்துகொள்வோம். அப்போது வெவ்வேறு கர்மாக்களுக்கு அவசியமில்லை. ஆனால் அதுவரையில் நாம் செய்யவேண்டிய கர்மானுஷ்டானங்களை செய்துகொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்.

கர்மானுஷ்டானங்களில் அசிரத்தை ஏற்பட்டால் தேவர்கள் தெய்வத்திடம் முறையிடுவார்கள், தெய்வம் அவதாரம் செய்ய வேண்டியதாகும்.

விஷ்ணு கோகுலத்தில் கண்ணனாக அவதாரம் செய்தபோது நள்ளிரவில் தோன்றினார். அந்த கோகுலாஷ்டமிக்கு சரியாக 180 நாட்களுக்குப் பிறகு சிவராத்திரி விங்கோற்பவமூர்த்தியாக சிவனின் தோற்றமும் நள்ளிரவில்தான் ஆக, ஒருவருஷத்தை இந்த இரண்டு திருஅவதாரங்களுமாக இரண்டாகப் பிரித்து உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றன.

இதிலிருந்தே தெரியவில்லையா? இறைவன் ஒருவனே விஷ்ணுரூபமாகவும், சிவரூபமாகவும் இருந்து உலகத்து உயிர்களையெல்லாம் வருஷம் முழுவது மாய்க் காப்பாற்றுகிறான் என்கிற உண்மை.

சிவன் விங்க வடிவில் சிவராத்திரியன்று நள்ளிரவில் தோன்றியதால்தான் பக்தர்கள் கண்ணிழித்து சிவநாமத்தை பூஜிக்கிறார்கள் அந்த இரவில்.

தொகுப்பு - ஆர். வி.

ஈசுவரன் விங்க வடிவில் இருப்பது எவ்வளவோ உண்மைகளை உணர்த்துகிறது. உருவும், அருவும் ஆனவன் இறைவன் என்பது இதில் நிதர்ஷனமாகிறது. 'இப்படியான இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்டொண்ணாதே' என்பார் சிவனடியார்.

விங்கத்துக்கு உரு உண்டு. அதுவே இறைவன் உரு. ஆனால் மனிதனுக்குத் தெரிந்த கையும், காலும் விங்கத்துக்கு இல்லை. அதனால் இறைவன் உருவமில்லாதவனாகிறான். விங்கத்தின் தோற்றமே முதலும் முடிவும் இல்லாத இறைவனைக் குறிக்கிறது. விங்கம் என்ற சொல்லுக்கே 'குறி' என்றுதான் பொருள்.

நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் எம்பெருமானுக்கு இடமேது? உருவேது? இருந்தாலும் நமக்கு அருள்பாலிக்க எத்தனையோ உருவேடுக்கிறான் அவன். அதில் ஒன்றுதான் மஹாதேவன் எடுக்கும் விங்க உருவம்.

சிவவழிபாடு நம் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு நடந்துவரும் வழிபாடு. சிவராத்திரி ஒரு புனிதமான இரவு. அன்று உபவாசம் இருந்து, ஜாம நேரத்தில் விழித்திருந்து சிவனை வழிபடுவது நமது மரபு.

சிவராத்திரியன்று ஒரு பெரிய விங்க உருவில் (ஜோதிர்லிங்கமாக) சிவன் தோன்றுகிறார். உயிர்களின் தோற்றத்துக்கே காரணமான விங்க வடிவை பரிசுத்த மணத்தோடு நாம் வழிபடுகிறோம்.

சிவராத்திரியன்று விழித்திருந்து ஒரு வில்வதளத்தையாவது சிவனுக்கு அர்ப்பணித்தால்தான் நமக்கு விடுதலை. இதைப்பற்றி காஞ்சிப் பெரியவர் ஒரு கதை சொல்லுவார்...

ஒரு புலியால் துரத்தப்பட்ட வேடன் உயிர் தப்பிக்க ஒரு மரத்தின்மேல் ஏறினான். புலியோ வேடன் இறங்கி வரும்போது கொன்று தின்னலாம்.

(தொடர்ச்சி 13ம் பக்கம்)

கும்மி கோலாட்டம்

மனித உள்ளம் உற்சாகத்தில் பாடுகின்றது; ஆடுகின்றது. பாடும்பொழுதும், ஆடும்பொழுதும் மனதிலுள்ள பல விஷயங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

அதில் பெரும்பான்மையானவை இளைய தலைமுறை ஏற்கவேண்டிய அறிவுரைகளாகும். சில பாடல்கள் மனப்பக்குவம் ஏற்படும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன.

தொகுப்பு - ஆர். வி.

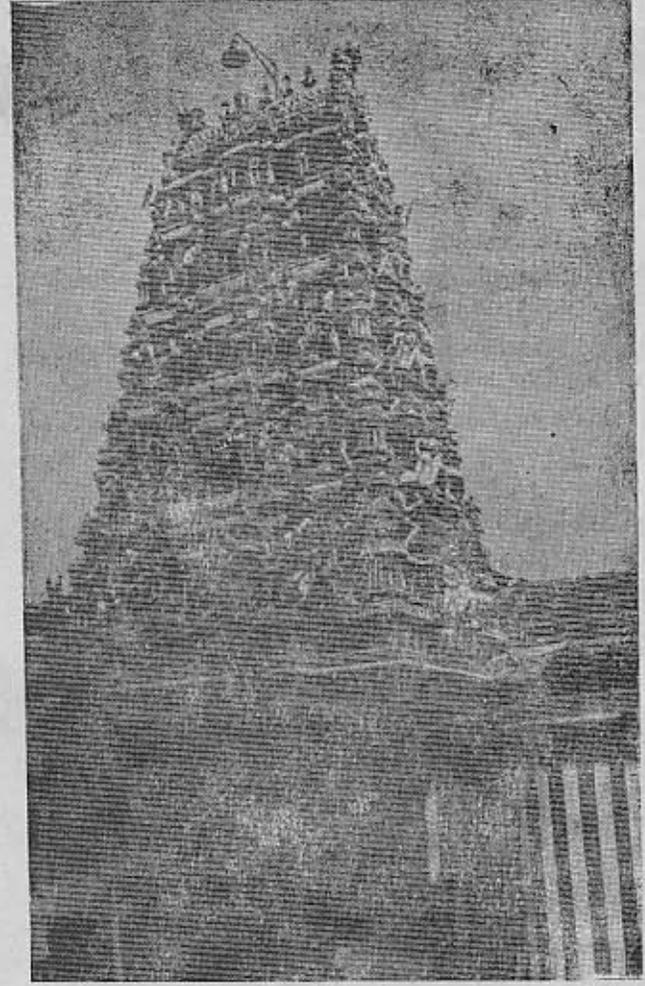
கும்மி. எண்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் மிக அவசியமானதால் கூட்டுவதும், கழிப்பதும், பெருக்குவதும் வகுப்பதும் பாடல்கள் வாயிலாகவே கற்க இயலும்.

வழிபாடு செய்வதிலும் நாம் நெற்கதிர்களையும் நெல்விதைகளையும், சூரியனையும், நதியையும், பூமியையும் என்று இவ்வாறு அன்றாட தேவைகளையே பூஜித்து ஆராதனை செய்வதையே வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளோம்.

கிராமப்புறங்களில் வழிபட்டுவரும் தேவதைகளின் பூஜையின் பொழுது கும்மி கோலாட்டம் பாடி ஆடி மகிழ்வது மரபாகும். அறுவடை ஆனவுடன் நெற்கதிர்களை நெற்குவியலில் செருகிவைத்து, அதன்முன் தேங்காய், பழம், கரும்பு முதலியவை வைத்துப் படைத்து முதலில் தீபம் காட்டி பூஜை செய்வார்கள். பின்பு சிறுமியர் அதனைச் சுற்றி வட்டமாக நின்று கும்மி அடிப்பார்கள்.

கும்மியும் கோலாட்டமும் மனத்திற்கு மட்டும் தெம்பு ஊட்டாமல், குனிந்து நிமிர்ந்து ஆடுவதால் உடலுக்கும் நல்ல பயிற்சி அளிக்கவல்லவை. தாளம் பிசகாமல், அடிகள் மாறாமல் கும்மி அடிக்கும் பொழுது உடலின் இரத்த ஓட்டம் சீர்பட்டுவிடுகின்றது. தசைகள் வலிவுபெற்று, கடினமான விவசாய வேலைகளில் ஈடுபட உடல்நலம் சீருடன் இயங்கும். கும்மி அடிக்கும்பொழுதும் கோலாட்டம் போடும் பொழுதும் பல விதமான பாடல்களை பாடிக்கொண்டே ஆடுவார்கள். அந்த பாடல்களால் பல விஷயங்களையும் கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

சின்னஞ்சிறிய பெண்கள் ஒன்றாகக் கூடி, விதைகள் பத்திரப்படுத்தி வைக்கப்படும் பாணைக்கு கிராம தேவதைகளின் முன்னிலையில் பூஜை செய்வார்கள். விதைகள் பத்திரப்படுத்தப்படும் பாணையை 'முணைப்பாணி' என்று அழைப்பார்கள்.

செட்டித்தெரு ஸ்ரீ முத்துவிநாயகர் ஆலயத்தில் அழகிய இராஜகோபுரம்.

(படம் : தே. செந்தில்வேலவர்)

கும்மி—கோலாட்டம் ஆடும்பொழுது இரட்டைப் படையில் ஆடுவார்கள். ஆணும்—பெண்ணும் ஜோடிகளாகவும், சிலநேரத்தில் ஆண்களோ அல்லது பெண்களோ இரண்டிரண்டு பேராக ஜோடிக்கடி தாளத்திற்கேற்ப ஆடுவார்கள்; சுற்றிச்சுற்றி வரும்போது பாடுவார்கள்:

அர்த்தமுள்ள வினையாட்டுக்கள்

ஒண்ணாம் கிழமைக்கு

ஒரு லட்சம் பூவெடுத்தேன்;

தானானே, தானானே, தானானே, தானானே!

இரண்டாம் கிழமைக்கு

(கொடர்ச்சி 17ம் பக்கம்)

தமிழ்த்தாய் தந்த தனிநாயகம் கூடரொளி

பேரொளி வீசும் கூரிய கண்கள், புண்முருவல் பூக்கும் மலர்ச்சிமிக்க வதனம், எடுப்பான தோற்றம் தூய வெண்மையான உடை...

இவர்தான் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் என்பதை எவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அணி கலன்களை ஒருங்கே பெற்றவர்.

சதா தமிழ்! தமிழ்! தமிழ்!, என் சொல், நினைவு செயல் அனைத்திலும் முழு மூச்சாக இயங்கி வந்த அந்த புனித ஆத்மா இன்று நம்மிடையே இல்லை. ஆயினும், அந்தத் தியாகச்சுடர் உருவாக்கி வைத்த அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் என்றும் எமக்கு ஞாபகச் சின்னமாக மிளிர்ந்து வருகிறது.

ப. அ. பொன்னம்பலம்

ஆங்கிலம், இத்தாலி, ஸ்பானியம், பிரான்ஸ், ஜேர்மன், இலத்தின், மலாய் ஆகிய மொழிகளில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். சிங்களம் சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம் ரஷ்யம், போர்த்துக்கல் ஆகிய மொழிகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். தமிழில் அதிசிறந்த அறிவைப் பெற்றிருந்ததன் மூலம் ஏனைய மொழிகளையும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் பெற்றதோடு ஏகமும் விஜயம் செய்து எந்தமிழ் பெருமையை மேலும் மேலும் சிறப்புறச் செய்த அவரின் சேவை அளப்பரியதொன்றாகும்.

தமிழ்மொழி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, வரலாறு, ஆய்வு, சிறப்பியல்பு பற்றியெல்லாம் ஏகமும் மேலோங்கிடவும், மிளிர்வும் வித்திட வழி வகுத்தவர் அமரர் தனிநாயகம் அடிகளார் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி, தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர், பேரறிஞர் அண்ணா, திருமூலர், தமிழ்த்தென்றல் வி. கல்யாணசுந்தரனார், சேக்கிழார், கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, டாக்டர் மு. வரதராசன், அறிஞர் தமிழ்வாணன், சொல்லின் செல்வன் பேராசிரியர் ராபி. சேதுப்பிள்ளை போன்றோரின் தமிழ்ப் பற்றும், புலமையும் அடிகளாரிடம் மிதமிஞ்சி கொஞ்சி விளையாடிய இங்கிதம் எமக்கெல்லாம் பேராணந்தத்தையும் பூரிப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

வத்திக்கான் வானொலியில் தமிழோசையை ஒலி பரப்பிட வித்திட்டவரும் அவரே! சுமார் நாற்பதுக்கும் அதிகமான பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழின் சிறப்பியல்புகளையும், பண்பாட்டினையும், மேம்பாடு உயர்வுபற்றியும் ஆய்வுரை நிகழ்த்தியுள்ளார். அனைத்துலக அறிவுத்துறையாக தமிழியல் துறை

யை உயர்த்திய பெருமையும் அடிகளாரையே சாரும்.

இறைபணியோடு தமிழ்ப்பணியையும் சேர்த்துக் கொண்டு பின் தமிழ்ப்பணியை தன் உயிர் மூச்சாகக்கொண்டு தொண்டாற்றினார்.

“கண் பஞ்சடைத்து போகின்றது. கால்கள் நடக்க மறுக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்பற்று இன்னும் என்னோடு இருக்கின்றது”.

வேலணையில் நடந்த திருக்குறள் மாநாட்டில் அவர் வெளியிட்ட இக்கருத்து ஒன்றே போதும் தமிழின்மேல் அவர்கொண்டுள்ள பற்று எத்தகையது என்பதை தெரிந்துகொள்ள!

தமிழ்கூறும் நல்லுலகு செய்த தவப்பெறு பயனாக எந்தமிழ்த்தாய் எமக்களித்த அந்த தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழுக்காகவே வாழ்ந்தது மட்டுமல்ல! ‘தமிழுக்கு தொண்டு செய்வார் சாலதிடலை’ என்ற கவிஞனின் போன்வாக்கிற்கோப்ப என்றென்றும் தமிழாகவே மனம் பரப்பி மிளிர்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்.

நன்கொடை வழங்கல்!

எமது நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் துயர்மிகுந்த சம்பவங்களினால் சொந்த இடங்களை விட்டு, பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் தஞ்சமடைந்திருக்கும் அகதிகளுக்கு “கொள்ளப்பிட்டி இந்து கலாசார மன்றம்” உடுபிடவைகளை வழங்கியது.

அகதிகளுக்கான முதலாவது கட்ட உதவியாக சுமார் எட்டாயிரம் ரூபா பெறுமதிவாய்ந்த ஆண்கள், பெண்களுக்கான பல்வேறு வகைப்பட்ட உடுபிடவைகளை, கடந்த 9-9-1990 ஞாயிற்றுக்கிழமை பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி அகதிமுகாம் போறுப்பாளர் திரு. இ. ஹரிச்சந்திரன் அவர்களிடம் உடுபிடவைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

உடுபிடவைகளை சேகரிப்பதற்கு அதிகளவு ஆதரவும் ஒத்தாசையும் வழங்கிய கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த திருமதி பெல்சிடா பர்னாந்து அவர்களுக்கு இந்து கலாசார மன்றம் நன்றியை தெரிவிப்பதோடு, உதவிகள் வழங்கிய அனைவருக்கும் ஆண்டவன் அருள் புரிய பிரார்த்திக்கின்றது.

தொடர்ந்தும் நாம் அகதிகளுக்கான நிவாரண உதவிகளை வழங்கக்ருப்பதால்; சாதி, மதம் பாராது சகலரும் தங்களால் இயன்ற உதவிகளை, நன்கொடைகளை நல்கி இன்னலும் எமது சமுதாயத்திற்கு கைகொடுத்துதவ முன்வரவேண்டும் என பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

புனித தீஷை பெற மனப்பக்குவம் தேவை

சைவ சமயத்தில் தீஷை மிகவும் புனிதமாகக் கருதப்படுகின்றது. சைவர்கள் தீஷாபோதத்தினால் சமயதீஷிதர், விசேஷதீஷிதர், நிருவாணதீஷிதர், ஆசாரியர் என நால்வகைப்படுவர்.

சமய தீஷிதர் என்று கூறப்படுபவர்கள் சமய தீஷை பெற்றுக்கொண்டு சந்தியாவந்தனம் மாத்திரமேனும் அல்லது சந்தியாவந்தனம், சிவாலயப்பணி என்னும் இரண்டும் அனுட்டிப்பவர்களாவர். சந்தியாவந்தனம் மாத்திரம் அனுட்டிப்பவர்கள் சந்தியோ பாஸ்திபரர் என்றும், சந்தியாவந்தனம் சிவாலயப்பணி செய்பவர்கள் சிவகர்மரதர் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுவர்.

விசேஷ தீஷிதர் சமய தீஷை, விசேஷ தீஷை என்னும் இரண்டும் பெற்றுக்கொண்டு சந்தியாவந்தனம் சிவலிங்க பூசை என்னும் இரண்டையும் கடைபிடித்து ஒழுகுபவர்களாக அமைவர்.

நிருவாண தீஷிதர் சமயதீஷை, விசேஷதீஷை, நிருவாணதீஷை என்னும் மூன்றும் பெற்றுக்கொண்டு சந்தியாவந்தனம் சிவலிங்கபூசை என்னும் இரண்டுடன் சேர்த்து ஞானபூசையும் அனுட்டிப்பர்.

✻ எஸ். தெய்வநாயகம் ✻

ஞானபூசை என்று சொல்லும்போது சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை விதிப்படி ஓதல், ஓதுவித்தல் அவைகளின் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல் கேட்டதைச் சிந்தித்தல் என்னும் ஐந்தும் உள்ளடக்கியதாக அமையும்.

ஆசாரியர் எனச் சொல்லப்படுபவர்கள் சமய தீஷை, விசேஷ தீஷை, நிருவாண தீஷை, பிரதிட்டை முதலிய கிரியைகளுக்கு செய்பவர்களாக இருப்பர்.

பிராமணர், சத்திரியர், வைசிகர், சூத்திரர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் மனக்குற்றங்களும் உடற்குற்றங்களும் இல்லாதவராய் நிகண்டு கற்று, துலக்கிய ஆராய்ச்சி செய்து இலக்கணமும் தருக்கமும் நீதி நூல்களும் சிவபுராணங்களும் படித்தறிந்தவராய், தேவார திருவாசகங்களை பண்ணோடு ஓதி அவைகளால் உணர்த்தப்படும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும் அறிந்தவராய் சீடர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை போதிப்பதன்மூலம் அதி சமத்தராய் உள்ளவர்களே ஆசாரியர் எனக் கூறப்படுபவர்களாவர்.

பிராமணர், பிராமணர் முதலிய நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும் சத்திரியர், சத்திரியர் முதலிய மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கும், சூத்திரர் சூத்திரருக்கும் சங்கரர் சாதியாருக்கும் ஆசாரியராக இருக்கலாம். நான்கு வர்ணத்தாரும் அனுவோமர் அறுவருமாகிய

பத்துச் சாதியாரும் ஓளத்திரி தீஷை பெறுவதற்கு யோக்கியர். மற்றய சாதியார் ஓளத்திரி தீஷைக்கு யோக்கியர் அல்லர். ஓளத்திரி தீஷைக்கு அங்கமாகிய நயணதீஷை, பரிஷதீஷை, வாசகதீஷை, மான தீஷை, சாத்திரதீஷை, லோகதீஷை என்னும் ஆறிலுள்ளும் தத்தம் சாதிக்கும் பதிபக்குவத்திற்கும் ஏற்ற தீஷை பெறுவதற்கு யோக்கியர். ஆசாரியார் தமது பாதோகத்தைக் கொடுத்தலும் ஒரு தீஷையாம். சீடர் அதனை சிரத்தையோடு ஏற்று சிரசிம்மீது உரோசித்து ஆசமனம் செய்பவர்களாக அமைவர். புனித தீஷை பெறுவதற்கு மனப்பக்குவமும் கட்டுப்பாடும் மிகவும் அவசியம். இதையுடையவர்கள் தீஷையை எளிதில் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும்.

ஓளத்திரிதீஷை ஓமத்தோடுகூட செய்யப்படும் தீஷை. இது ஞானவதி, கிரியாவதி என இருவகைப்படும். ஞானவதி எனப்படுவது குண்டம், மண்டலம் அக்கினி, நெய், சுருக்குச்சுருவர், முதலியவைகளை எல்லாம் மனதால் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அவற்றை ஆகுதி முதலிய கிரியைகளைச் செய்து சீடனது பாசத்தை கெடுக்கும் தீஷையாகும். இது சத்தியதீஷை எனவும் பெயர் பெறும்.

கிரியாவதி குண்டமண்டலங்களை புறத்தேயிட்டு விதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து சீடனது பாசத்தை கெடுக்கும் தீஷையாகும். இது மாந்திரிதீஷை எனவும் பெயர் பெறும். ஞானவதி கிரியாவதி என்னும் இரண்டும் தனித்தனியே சமய தீஷை, விசேஷதீஷை, நிருவாணதீஷை என மூன்று வகையாக அமையும். தீஷை பெற்றவர் தீட்டு முதலிய குற்றங்களுக்காளாகாது புனிதமாக நடப்பதன் மூலம் தீஷையின் தன்மை மேலோங்க வழிசடையப்பவர்களாக அமைவர் என்பது ஆகம வதியுணர்ந்த ஞானிகளின் கருத்தாகும்.

மாங்கல்யம் சூட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது ஏன் ?

ஏதாவது ஒரு மூலையில் யாரோ — யாரையோ “நீ நாசமாப் போக” என்றோ “உன் தலையில் இடிவிழ” என்றோ அமங்கலமாய்த் திட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடும். அத்தகைய வார்த்தைகள் மணமக்களின் காதுகளில் விழக்கூடாது என்பதற்காகவே, இந்து மதத்தவரின் திருமண சடங்கின்போது மாங்கல்யம் சூட்டும்போது பலமாக கெட்டிமேளம் கொட்டப்படுகின்றது.

கலாசாரமும் காவலர்களும்

ஆய்வுக் கண்ணோட்டம்-1

“மாங்குயிலே பூங்குயிலே சேதி ஒண்ணு கேளு” இது இன்றைய சினிமாவிலே மிகவும் பிரபல்யமான படப்பாட்டு. வானொலியில் அடிக்கடி ஒலிக்கும் துள்ளல் இசை, காதல் காவியம். இப்படியான டப் பாங்குத்துப் பாடல்கள் வானொலியில் மாத்திரமா ஒலிக்கின்றன?

இலங்கையிலுள்ள இந்து ஆலயங்கள் அனேகமான வற்றில், இந்த வகையான பாடல்கள் ‘நாதஸ்வரம், கிளாறிநெட்’ குழலினூடாக இசைவெள்ளமாக வெளிவருகின்றது. இப்படியான பல துள்ளல் இசை வெள்ளத்தின் மத்தியில்தான் ‘இந்து’ கடவுள்களும் வீதியில் அடியார்களுக்கு காட்சியளிக்கின்றார்கள்.

தமிழர் இசையை வளர்த்ததுபோல் வேறு இனத்தவர் எவரும் வளர்க்கவும் இல்லை. தமிழர் இசையை இழந்ததுபோல் வேறு இனத்தவர் எவரும் இழக்கவும் இல்லை.

தத்தமது கலாசார மகிமைகளை பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வந்தவர்களில், தமிழர்களுக்கு ஈடிணையாக எவருமே இருந்த தில்லை. அதே தமிழரே இன்று தமது கலாசார மகிமைகளை கலங்கப்படுத்தியும் வருகின்றனர்.

தமிழனின் இன்றைய நிலை, இழந்த இன்பத்தை எண்ணி எண்ணி ஏங்குவதாகவே இருக்கின்றது.

‘யானை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே’ என்ற முதுமொழிக்கிணங்க; ரெக்காடான்ஸ், பிரேக் டான்ஸ், பைலா போன்ற களியாட்டங்களுடன், பின்னிப்பிணைந்ததுபோல் காவடியாட்டமும் முன்னேவர இறைவன் பின்னே கம்பீரமாக தோற்ற மளித்து வீதியில் பவனி வருகின்றார்.

கொழும்பு மாநகரின் பல இந்து ஆலயங்களிலிருந்து அடிக்கடி இப்படியான உல்லாச இறை ஊர்வலம் வீதியில் வலம் வருவதை இந்துக்கள் மாத்திரமல்ல; முஸ்லிம்களும், பௌத்தர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் கண்டு களிப்பதோடு மட்டுமல்லாது, ஏளனம் செய்துள்ள நிகையாடுகின்றனர். இந்துக்களின் இத்தகைய “கவர்ச்சிக் கலாசாரத்தை” பார்த்துப் பரிகரிக்கின்றனர். இவ்வகையான ‘கவர்ச்சி’ ஊர்வலம் ஏனைய மதத்தவர்களுக்கு வேடிக்கை உதோதக்

காட்சியாகவே விளங்குகின்றது.

இதில் ஆச்சரியமானதும், வருந்தத்தக்கதும் உண்மையானதும், என் கண்கூடாகக் கண்ட காட்சியும் என்னவெனில்; கலாசாரத்தைப்பற்றி, இந்துக்களின் பாரம்பரியத்தைப்பற்றி, இந்து மதத்தைப்பற்றி மேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் காரசாரமாக விபரிக்கும் ஒருசில தர்மகர்த்தாக்களும், ஒருசில இந்து மத சார்பான நிறுவனங்களின் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளும் இப்படியான ‘உல்லாச இறை இந்து ஊர்வலத்தில்’ தேருக்குப் பின்னால் உருத்திராட்சம் பூணூல் போன்ற இந்து மத அணிகலன்களுடன் வழி நடாத்திச் செல்வதே நேரில் கண்ட வியக்கத்தக்க விபரீதமான உண்மைகளாகும்.

தொன்மைமிக்கதும் முன் தோன்றிய மூத்த மதமான எமது இந்து மதத்திற்கும், கலாசாரத்திற்கும் ஏற்பட்ட விபரீதத்தை கானவே கண்குகின்றது.

ஜெய்நிவேத்

கலாசாரம், இன்று ஒரு களியாட்ட பொழுதுபோக்காக நாளுக்குநாள் கலங்கப்படுத்தப்படுகின்றது!

கட்டிக்காக்கப்பட வேண்டிய கலாசாரம் கட்ட விழ்த்து விடப்படுகின்றது.

அண்மையில், தமிழர்கள் பரந்து வாழும் கொட்டாஞ்சேனைப் பகுதியில் இந்து ஆலயமொன்றின் சுவாமி வீதியுலா வரும்போது, கிறிஸ்தவ ரண்ப ரொருவர் என்னிடம் “உங்கள் மதத்தில் சுவாமி ஊர்வலம் வரும்போது, அனேகமாக ‘மாங்குயிலே பூங்குயிலே’ போன்ற பைலா பாடல்கள் நாதஸ்வரத்தில் ஒலிக்க மேலைநாட்டு டான்ககளுடன் காவடியாட்டமும் ஆடுவதேன்?” என வினவினார். அதற்கு இன்னொரு முஸ்லிம் நண்பர் “இப்படியான பாடல் பாடுவதனால்தான் அடியார்களுக்கு பக்திவரும்.” என்று வேடிக்கையாகக் கூறினார்.

இது எப்படி இருக்கின்றது?

அந்தளவிற்கு எமது கலாசாரம் தரங்கெட்டுவிட்டதா? இதற்கு காரணகர்த்தாக்கள் யார்?

இந்துக்களேதான்! ஒவ்வொரு இந்து குடிமகனும் தான்!

நமது மூதாதையர்கள் கட்டிக்காத்த பாரம்பரிய நமது கலாசாரம் மற்றவர்களால் பரிகரிக்கக்கூடிய நிலைக்கு வருவதற்கு ஒவ்வொரு இந்துவும் ஏதோ ஒரு வகையில் உடந்தையாகின்றான்.

(தொடரும்...)

எங்கும் இன்பம்

என்பதுதான் இந்து தத்துவம்

குழந்தைகளாகப் பிறந்தோம். நாளொருமேனி பொழுதொரு வண்ணமாக வளர்ந்து தினமொரு மாறுதலைக் கண்டு அனுபவித்து வருகின்றோம். பிறந்து குழந்தைகளாக வளர்ந்து கல்வி அறிவு பெறும்வரை எம்மை எமது பெற்றோர்கள் பாதுகாத்து வளர்க்கின்றார்கள். எமக்கு தாய்தந்தையர் காரணகர்த்தாக்களாக இருப்பதுபோல் ஒவ்வொரு வருக்கும் அவர்களது பெற்றோர்கள் காரணமாக இருக்கின்றார்கள். உலக ஆரம்பகாலந்தொட்டு இது தொடர்ந்து வருகின்றது.

நாம் பெரியவர்களானதும் சிந்தனை விரிகின்றது. எம்மை எமது பெற்றோர் படைத்து காப்பதுபோல் இந்த உலகத்தை யார் படைத்தார்கள்? யார் காப்பாற்றிவருகின்றார்கள்? என்ற கேள்வி எம்முன் எழுகின்றது. இதற்கு விடையை எம்முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள். அவர்களின் ஞானத்தில் கண்ட உண்மைதான் கடவுள். இதனையே ஒவ்வொரு நாட்டவரும் ஒவ்வொரு மதத்தவரும் ஒவ்வொரு பெயரில் வணங்குகின்றார்கள். நாம் பிள்ளையார், முருகன், சிவன், பார்வதி... இப்படி பல பெயர்களைக் கொண்டு வணங்குகின்றோம். மற்றவர்கள் அல்லா என்கின்றனர், யேசு கிறிஸ்து என்கின்றனர், சீனாவில் 'டே' என்கின்றார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு மதத்திலும் ஒவ்வொரு பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள்.

எத்தனையோ ஆண்டுகளாக ஒரு மனிதன் சந்தோஷமாக வாழவேண்டும் என்பதற்கான வழிகளைக் கண்டு அவன் சந்தோஷமாக வாழவேண்டும் என்ற ஆசையை உண்மை நிலையை அவனுக்கு உபதேசித்து வந்தார்கள் எமது முன்னோர்கள். நாம் வாழுகின்ற ஆசியாக் கண்டத்தில் இந்துமதம்பரவலாக உள்ளது. இந்தநதிப் பிரதேசத்தில், இந்திய நாட்டில் மக்கள் சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கும் சைவர்களாகவும், விநாயகப் பெருமானை வணங்கும் காணபத்திய மசத்தினராகவும் விஷ்ணுவை வணங்கும் வைஸ்ணவர்களாகவும், பார்வதியை வணங்கும் சாக்த மதத்தினராகவும், முருகப்பெருமானை தமிழ் கடவுளாகக் கொண்ட கௌமாரத்தினராகவும், சூரிய, சந்திர கிரகணங்களை வணங்கும்

கௌமார மதத்தினராகவும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இதனைவிட வேறு குழுக்களும் உண்டு.

இந்த மதங்கள் எல்லாம் ஒரே வழியை மனித மேம்பாட்டிற்காக கூறுவனவாக இருந்தபோதும் மக்களிடையே வேற்றுமையிருந்தன. மத உயர்வு தாழ்வு கூறி கல்வியறிவில்லாத நிலையில் பேதம் கண்டு ஒற்றுமையின்றி வாழ்ந்தார்கள். அந்த கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த ஆதிசங்கரர் இந்த ஆறு மதங்களும் வேதத்தை பிராமான நூலாகக்கொண்ட போதும், உண்மை உணராது கலவரம் செய்கிறார்கள் என்று வேதனைகொண்டு உண்மையை உணர்த்தி ஆறு மதங்களையும் ஒன்றிணைத்து இந்து என்ற பெயரைச் சூட்டினார்.

❖ கே. யோகமூர்த்தி ❖

சிவனைத் தந்தையாகவும், பார்வதியைத் தாயாகவும் பிள்ளையாரை அண்ணனாகவும் முருகனைத் தம்பியாகவும், விஷ்ணுவை மாமாவாகவும், சூரியனை நலக்கிரக நாயகனாகவும் கொண்ட ஒரு குடும்பமாக இந்து என்று புதுநாமம் பெற்றது.

சிவன், முருகன், பிள்ளையார் எல்லாமே ஒன்றுதான். ஒவ்வொரு பெயரில் கூறப்பட்டவை. ஒரே தரமானவை என்ற நிலையில் ஆலயங்களில் எல்லா தெய்வங்களும் இடம்பெற்றன.

எமது மதம் என்ன சொல்கிறது. இவைபற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கமாகும். மகிழ்ச்சியாக வாழ உடலுக்கு துன்பம் இல்லாமல் நோய் இல்லாதிருக்க வேண்டும். உள்ளத்துக்கு துன்பம் இல்லாமல் பயம் வேதனை இல்லாதிருக்க வேண்டும். இது இரண்டையும் குறிக்கோளாக வைத்து அவைகளுக்கு சாதகமான, விஞ்ஞானபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் எமது மதம் அமைந்துள்ளது.

ஒரு மனிதனுக்கு இரண்டு வாழ்க்கையுண்டு. ஒன்று அகவாழ்வு. மற்றது புறவாழ்வு. அகவாழ்வு மனதையும், மனதின் விருத்தியையும், மற்றது புறவாழ்வு உடலின் உறுதியையும் அதனை விருத்தி செய்வதையும் குறிக்கின்றது. அதேபோல உள்ளத் தேவைக்கு மெஞ்ஞானத்தையும், வெளி வாழ்க்கைக்கு சுகாதாரமான விஞ்ஞானத்தையும் வாழ்க்கையாக கொண்டவர்கள் எமது முன்னோர்கள். எதிலும் நீதி, நேர்மை மனிதனை மதித்தல், எமக்கும் மேலான எம்மைப் படைத்து காத்து நல்ல வாழ்க்கையை தந்த இயற்கை என்ற சக்தியை, சிவனாக, சக்தியாக விக்கினேஸ்வர

(தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம்)

இந்த வாழ்க்கையில் மதிப்புமிக்கது எது? ஏதாவது ஒரு பயன்மிக்க வேலை அல்லது தொழில் ஒன்றில் ஈடுபட்டு தொடர்ந்து உழைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான். இதுதான் உங்களின் உறுதியான கொள்கையாக இருக்கவேண்டும்.

(7ம் பக்க தொடர்ச்சி)

சம்போ மகா தேவ...

என்று எண்ணி மரத்தடியிலேயே காத்துக்கொண்டிருந்தது. இதை உணர்ந்துகொண்ட வேடன் மரத்தைவிட்டு இறங்குவதாக இல்லை. இரவு வெகுநேரமாகிவிட்டது. தன்னை மறந்து தூங்கிப்போய் மரத்திலிருந்து விழுந்துவிடக்கூடாதே என்பதற்காக வேடன் மரத்திலிருந்து ஒவ்வொரு இலையாகக் கிள்ளி சீழே போட்டுக்கொண்டிருந்தானாம். அந்த மரம் வில்வமரம் என்றோ; அந்த மரத்தடியிலிருந்த சிவலிங்கத்தின்மீதுதான் இரவெல்லாம் வில்வதளத்தைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதோ அந்த வேடனுக்குத் தெரிய நியாயமில்லை. அன்ன ஆகாரமின்றி அவன் வில்வதள அர்ச்சனை செய்த இரவு சிவராத்திரி என்பது வேடனுக்கு எப்படித் தெரியப்போகிறது?

ஆக, வேடனுக்கு கைலாச பதவி கிடைத்தது. என்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாமலே தன்னை உபாசித்த வேடனுக்கு சாயுத்ய பதவியைக் கொடுத்த ஈசுவரன், அவன் பெருமையை உணர்ந்து சிவராத்திரியன்று, 'சம்போமகாதேவதேவா' என்று முழங்க வில்வார்ச்சனை செய்தால் அருள்பாலிக்காமலிருப்பானா?

அவனைக் கும்பிடுவதற்கும் அவன் அருள் வேண்டும். இதைத்தான் மணிவாசகப் பெருமான், அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி' என்றார்.

அடியவர்களியவனான அவன் தன்னை வணங்குகிறவர்களுக்கு என்ன தான் செய்யமாட்டான்? மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சொல்லச் சொல்ல அந்த நிலையைப்பல்கூடத்தானே திருவாசகத்தை எழுத வில்லையா ஏட்டிலே!

சிவனுக்கு 'அர்த்தநாரீசுவரன்' என்று இன்னோர் உருவமும் உண்டு. ஒவ்வொரு மனிதனிலும் ஆண்மை பெண்மை இரண்டுமே இருக்கிறது. எது மேலோங்குகிறதோ அவ்விதம்வெளித்தோற்றம் அமைகிறது என்கிறது இன்றைய விஞ்ஞானம். இந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படைதான் 'அர்த்தநாரீசுவரன்' என்கிற உண்மையும்.

வேதங்கள் சிவனை 'ஈசுவரன்' என்றும், 'ஈசான்' என்றும், 'மஹாதேவன்' என்றும் அழைக்கின்றன.

காலதேவனாகவும், அக்கினியாகவும் சிவன் அழைக்கப்படுகிறார்.

அசுரர்களை வென்றதும் திரிபுரத்தை அழித்ததும் கதையாகக் கூறப்படுகிறது. அசுரன்—நம் மனத்தில் இருக்கும் தீமைகள் தான். முப்புரம்—பூமி, காற்று, வானம் இவைகள் தான்.

முக்கண்ணனும் சிவனே, சந்திரன், சூரியன், அக்னி என்பவை அவனுடைய மூன்று கண்கள். உயிர்களின் மூன்று உணர்வுநிலைகளைத்தான் அவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்.

உடம்பு, உணர்வு, மனம் இவற்றின் ஒற்றுமையே யோகிக்கு அடையாளம். அதுவே சிவன்.

சிவன் மக்களோடு வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய ஒரு தெய்வம். தன் பூதகணங்களோடு வீடுகளையும் ஊரையும் காக்கும் தெய்வம் சிவன். அவரே சேனையின் தலைவன். போர்முரசு கொட்டுபோது ஒலிப்பது சிவனின் குரலே. ஆண்டியாகத் திரிபவர்களின் தலைவன் அவனே. காடும் மலையும் தனியான இடங்களும் அவன் இருப்பிடம். பனி நிறைந்த கைலாயம் அவன் வாழ்மிடம். அவன் பக்கத்துணை இமவானின் புதல்வி உமா. அவனுக்கும் எத்தனையோ பெயர்கள். தேவி, பார்வதி, துர்க்கை, சதி பைரவி, காளி...

சிவனுடைய வாகனம் ரிஷபம். அது ஆனந்தத்தின்—களிவெறியின் சின்னம், உயிர்களெல்லாம் ஆனந்தத்தின் வெளிப்பாடுதான். இந்தக் களிவெறியை அடக்கி அதன்மீது அமர்ந்திருக்கிறார் சிவன். நாமெல்லோருமே ஒருவகையில் ரிஷபம்தான். சிவன் நம்மீது அமர்ந்திருக்கிறார். ஆனந்தத்தின் நுட்பமான உணர்வு காமம். சிவனோ காமனை வென்றவன். அதாவது ரிஷபத்தின்மீது அமர்ந்திருக்கிறான்.

வேதங்களில் கூறப்படும் சூறாவளிக் கடவுளே குத்ரன்—சிவன். மனித மனத்தில் பயத்தையும் மரியாதையையும் உண்டாக்குகிறான் சிவன்.

தீமையையும் தீயவர்களையும் அழித்து நன்மையை வளரச் செய்கிறான் சிவன்.

சிவன் தட்சணாமூர்த்தியாகவும் இருக்கிறான். ஆத்மஞானத்துக்காக ஒரு குருவை அடைந்தான் சிஷ்யன். 'எனக்கு ஆத்மஞானத்தைப் போதியுங்கள்' என்று திரும்பத் திரும்ப மூன்றுமுறை கேட்கிறான். குரு மௌனமாக இருக்கிறார். மூன்றாவது முறையும் சிஷ்யன் கேட்டதும் குரு சொன்னார்: 'என் மௌனத்தின்மூலம் உனக்கு அதைத்தான் கற்பித்தேன் நான். ஆத்மஞானம் பெறத் தேவை 'முழு அமைதி, மௌனம்' இது ஆதிசங்கரர் அருள்வாக்கு.

தட்சிணாமூர்த்தி குருஉருவில் இருக்கிறார். வடவால் விருட்சத்தின் கீழ் அமர்ந்து தன் கைவிரலால் சிம்முத்திரைப் பிடித்தவண்ணமிருக்கிறார். இது தான் ஞானமுத்திரை. அவருடைய மௌனமே சுற்றியிருக்கிற சிஷ்யர்களின் சந்தேகங்களுக்கெல்லாம் பதிலாகிறது.

சிரித்த முகத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் தட்சிணாமூர்த்தி என்றுமே இளைஞர். ஆத்மஞானம் வந்தவன் கால—தேச—வர்த்தமானங்களைக் கடந்தவன் என்பதைக் குறிக்கிறது அது. சுற்றியிருக்கும் முனிவர்கள் ஆத்மஞானத்துக்குத் தேவையான அனுபவமுதிர்ச்சிபடைத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

சனி பகவானைப்

போற்றுதும்!

மனிதர் வாழ்வோடு என்றும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உடையவை நவக்கிரகங்கள். அவரவர் தசாபுத்தி ஜாதக பலாபலன்களை ஒட்டி-ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் நன்மையையோ, தீமையையோ அளிக்கும் ஆற்றல் பொருந்தியவை அவை. ஒன்பது கிரகங்களுமே அத்தகைய சக்தி பெற்றவைதாம் என்ற போதிலும், சனிக்கிரகம் மேலும் கூடுதலான பலாபலன்களை அளிக்க வல்லதாகும். அதனை அனுபவித்தியாக உணர்ந்தவர் நாம். என்றாலும்கூட சனி பகவான் என்றாலே அனைவரும் அஞ்சி நடுநடுங்குகிறார்கள். சனிபகவான் என்றாலே கெடுதலான பலன்களுக்கு அதிபதி என்றே பெரும்பாலானோர் நம்புகின்றார்கள். அது மிகவும் தவறான கருத்தாகும்.

பரமேசுவரனிடமிருந்து 'சஸ்வர' பட்டம் பெற்ற வரான சனிபகவானைப்போல் நன்மை செய்பவர் இல்லை எனலாம். ஒருவரது ஜாதக கிரகநிலைக்கு ஏற்ப பாதிப்பான நிலை நிலவும்போது, அவரது பீடிப்பு கடுமையாகிறது. அதுபோன்றே நல்லநிலையில் அவரது பீடிப்பு வந்துறும்போது, மற்ற கிரக நாயகர்களைவிட இரட்டிப்பானபலன்களைக்கொடுக்கின்றார். அதனாலேயே, சனிபகவானைப்போல கெடுப்பவரும் இல்லை. கொடுப்பவரும் இல்லை என்ற முதுமொழியே வழக்கில் உள்ளது.

இத்தகைய சக்தி படைத்தவரான சனிஸ்வரர், எந்தநிலையிலும் தன்னை முறையோடு வழிபடுவோருக்கு அருடாபூரிய தயங்குவதில்லை. எனவே, அவர் நன்மையைச் செய்கின்ற ஜாதக அமைப்பில் நிற்கும் போதும்சரி; தீமையைத் தருகின்ற பாதிப்பான நிலையில் உலவும்போதும்சரி, அவரை பக்தியோடு என்றும் வந்தித்து வழிபடுவது சகலருக்கும் உகந்தது.

எங்கும் இன்பம் . . .

(12ம் பக்க தொடர்ச்சி)

னாக, முருகனாக, விஷ்ணுவாக இப்படி ஒரு பெயரில் தொடர்ந்து நினைத்து நன்றி மறவாமை போன்ற சிறப்பான குணங்களை நாம் மேற்கொண்டு சிறப்பாக வாழ எமது மதம் வழிகாட்டிவருகின்றது.

இதனால்தான் இப்படி வாழவேண்டும் என்று நமது மதம் கூறி வருவதை எவராலும் இது கூடாது. தவறானது என்று துணிந்து கூறமுடியவில்லை. எம் மதத்தைப் புரியாதவர்கள் எமது மதத்தில் பல கூடவுள்கள் என்கிறார்கள். முருகனுக்கு இரு மனைவியர்கள்- ஏன்? என்கிறார்கள்.

அகவாழ்வு சரியானதாக இல்லாவிட்டால் கெட்டவன், தீயவன் என்ற பெயரை மிக விரைவில் பெற்றுக்கொண்டு ஒதுக்கப்பட்டுவிடுவோம். அதே போல் புறவாழ்வு சரியானதாக இல்லாவிட்டால் நோயாளியாகி பலம் குன்றி உழைப்பின்றி நிம்மதியிழந்துவிடுவோம். இவைகளை மனதில் வைத்துத் தான் மதத்தில் பல வழிகளைக் காட்டினார்கள். பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்கள்.

நான் ஒரு இந்து என்று சொல்லும் அத்தனை பேரும் இந்து என்றால் என்ன என்பதை அறிந்து இந்துவாகவே வாழ்ந்தால் இன்று உலகத்தைப் பிடித்திருக்கும் வறுமை, துன்பம் அனைத்தும் விலகிவிடும் இன்பம் பொங்கும்.

நவராத்திரி பாடல்கள்

மாதா பராசக்தி வையமெலாம் நீ நிறைந்தாய்!
ஆதாரம் உன்னையல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே;
ஏதாயினும் வழிநீ சொல்வாய் எமதுயிரே!
வேதாவின் தாயே! மிகப்பணிந்து வாழ்வோமே.

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
ஆணிமுத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினால்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெலாங் காட்டுவ
-தாய்
மானுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே.

பொன்னரசி நாரணனார் தேவி, புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெலாம் ஆதரிப்பாள், ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொற்றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

மலையிலேதான் பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்
-டாள்

உலையிலே யூதி உலகக் கனல் வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்த்திடுவாள், நேரே அவள் பாதம்
தலையிலே தாங்கி தரணிமிசை வாழ்வோமே.

உஜ்ஜயினீ! நித்ய கல்யாணி!
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி (உஜ்ஜயினீ)
உஜ்ஜய காரண சங்கர தேவி
உமா ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ மாதா ஸா (உஜ்ஜயினீ)
வாழி புனைத்து மஹேசுவர தேவன்
தோழி, பதங்கள் பணிந்து துணிந்தனம் (உஜ்ஜயினீ)
சத்ய யுகத்தை அசுத்தி லிருத்தித்
திறத்தை நமக்கருளிச் செய்யும் உத்தமி (உஜ்ஜயினீ)

சிவயோக சமாஜத்தின் ...

(4ம் பக்க தொடர்ச்சி)

மட்டக்களப்பு நகரில் திரு. ஜனார்த்தனன் அவர்கள் இல்லத்தில் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையன்றும் சுவாமிஜியின் பக்தர்கள் இப்பஜனைக்காக ஒன்று கூடுகின்றார்கள்.

சின்ன சுவாமிஜி வாழ்ந்த பண்டாரவளையில் 1981ம், 1982ம் ஆண்டுகளில் இப்பஜனை சிலகாலம் மட்டும் நடைபெற்றது. அதனை திரு. கு. இராமநாதன் தம்பதியர் ஒழுங்கு செய்து நடாத்தினர்.

கொழும்புநகரில் பஜனை

கொழும்பில் 1983ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் பம்பலப்பிட்டி கதிரேசன் கோயிலில் சுவாமிஜியின் பக்தர்கள் இப்பஜனையை நடாத்தினர். 1983ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயல்களுக்குப்பின் இடம்பெயர்ந்த இவர்கள் யாழ்ப்பாணம், நல்லை ஆதீனத்தில் இப்பஜனையை நடாத்தினர்.

தற்பொழுது கொழும்பில் பம்பலப்பிட்டி பிராஸ்தானில் மகாதேவா அவெனியூவில் ஒவ்வொரு மாதமும் முதலாம் மூன்றாம் சனிக்கிழமைகளில் தவறாமல் பஜனை நடைபெறுகின்றது. ஹெல்வொக் டவுன் தபால்நிலைய அலுவலர் திரு. கனகசிங்கம் அவர்களும் அவரது துணைவியாரும் அதனை நடாத்துகின்றனர். இதுதவிர ஒவ்வொரு வளர்பிறை ஏகாதசியன்றும் வெள்ளிக்கிழமைகளில், சத்சங்க உறுப்பினர்களின் இல்லங்களிலும் பஜனை நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பஜனை நடைபெறும் சூழல்
தெய்வீகமானது

எல்லா இடங்களிலும் ஒரேவிதமான கட்டுப்பாட்டோடும், முறை தவறாமலும் இப்பஜனை நடைபெறுவது முக்கியமானதாகும். பஜனை நடைபெறும் சூழல் மிகவும் தெய்வீகமானதாக இருக்கும். சிவபெருமானின் திருவுருவப் படமொன்றும் ஸ்ரீமத் சுவாமிஜி கங்காதரானந்தா அவர்களின் திருவுருவப் படமொன்றும் மிக அழகுற மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஊதுவர்த்திகளின் நறுமணம் ஐம்புலங்களையும் இறைவன்பால் இட்டுச்செல்லும். பஜனைக்குக் குழுமியுள்ளோர் அந்த சூழலிலே தமது அனைத்து எண்ணங்களையும் மறந்தவர்களாக அமைதியாலும் நிறைவாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். அந்த வேளையில் துன்பங்களும், துயரங்களும் நீங்கி மனம் லேசாக மாறிவிடும். சமமான பாவத்தோடு ஆன்மலயத்திலே ஒன்றுபடுகின்ற அற்புதமான திருக்கூட்டமாக பஜனைக் குழுவினர் ஆனந்தநிலையை அநுபவித்துக்

கொண்டிருப்பார்கள். அது விளக்கி உரைக்க இயலாத விநோதமான அநுபவம். அந்த அபூர்வமான அநுபவத்துடனே தீபாராதனை தொடங்கும். தீபாராதனையுடன் குருவணக்க சலோகத்தையும் அனைவரும் ஒலிப்பார்கள். தொடர்ந்து பஜனைப் பாடல்களும் நாமாவளிகளும் முறையே இடம்பெறும். இவற்றை குழுவினர் மனம் நெக்குருகப் பாடுவார்கள். இவற்றில் பிள்ளையார் துதி, விஷ்ணு துதி, சக்தி துதிகள் அடங்கியுள்ளன. இப்பாடல்களில் பல ஸ்ரீமத் கங்காதரானந்தா அவர்களினாலேயே இயற்றப்பட்டு இசையமைக்கப்பட்டவை.

பஜனை பாடப்படும்போது ஏற்படுகின்ற அந்தப் பரவச உணர்வு சிந்தனைக்கப்பாற்பட்டது. அங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற பக்தர்களின் உள்ளங்களிலெல்லாம் அமைதி, சாந்தம், தெய்வீகம் போன்ற உணர்வுகள் அருள் வெள்ளமாகப் பிரவகிக்கும். வாழ்க்கையில் எந்த வேளகிகப் பொருளினாலும் பெற முடியாத மதுரமான உணர்வினை அவர்கள் அடைவார்கள். 'உற்றார் உறவினர்கள் என் உற்றவர் அல்லர் தாயே, உன்னையல்லாது மற்றார் யாரும் துணை இல்லையே', 'தீராத எண்ணச் சுழியில் சுழன்று தீராத துன்பத்தில் ஆழ்ந்தேன் முருகா' போன்ற பாடல்கள் மனதை நெகிழச் செய்யும் கண்கள் பனிக்கும். அந்தச் சூழலில் இவ்வியமான அருள் அலைகள் பரவி நிற்கும். பஜனையின் ஊடே பாடப்படும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின்

'அல்லல் என் செய்யும் அருவ்னை என் செய்யும்
தொல்லை வல்லைனைத் தொந்தத்தான் என் செய்யும்?
என்கின்ற தேவாரம் ஒவ்வொரு மனதுக்கும் தார்
மீகமான ஒரு வலிமையையும் சக்தியையும் அளிக்கிறது.

பஜனையின் பின் மீண்டும் தீபாராதனை நடைபெறும். அதன்பின் பக்தர்களினால் புனிதமான உணர்வோடு கொண்டுவந்து படைக்கப்பட்ட பிரசாதம் அனைவருக்கும் வழங்கப்படும். பஜனை முடிந்து வெளியேறுகையில் கோடி கொடுத்தாலும் பெற இயலாத மன அமைதியைப் பெற்றவர்களாக பக்தர்கள் அமைதியோடு வெளியேறுவதை நாம் காணலாம்.

இந்த பஜனையின் மகத்துவம் பற்றி ஸ்ரீமத் சுவாமிஜி அவர்களின் திருவாக்கினாலே அருளப்பட்ட அருளுரையினை மீட்டுப் பார்த்தல் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

'சத்சங்கம் என்பது பரிசுத்தமான பொருளான இறைவனுடன் சார்ந்திருக்கும் கூட்டம் என்று பொருள்படும். இதன் நோக்கம் ஒவ்வொருவரும் ஆன்மீக நிலையில் உயர்ந்த ஆன்மீக லாபம் பெறுவதேயாகும். அத்தோடு நல்லுணர்வுகளாலும் நல்லெண்ணங்களாலும் மற்றையோருக்கு வழிகாட்டியாகவும் திகழலாம்.

(தொடர்ச்சி 16ம் பக்கம்)

சிவயோக சமாஜத்தின் . . .

(15ம் பக்க தொடர்ச்சி)

சத்சங்கத்தில் பிரார்த்தனை, விகிதஜெபம், தியானம், சத்சம்பாஷனை ஆகியன இடம்பெறலாம். இப்பயிற்சிகள் மனதை உள்நோக்கித் திருப்புகின்றன.

மனம் எந்தவொரு பொருளுடன் சார்ந்து நிற்கிறதோ அதுவும் அந்தப் பொருளே ஆகிவிடும். இரும்பு, காந்தம், ஈயம் மூன்று பொருள்களையும் ஒரு இடத்தில் வைக்கும்போது எதிலே கூடுதலான அதிர்வுகள் தோன்றுகிறதோ அது ஈர்க்கப்படும். இது போலவே ஒரு பரிசுத்தமான பொருளை மனதில் நிறுத்தி தியானிப்பதால் உண்டாகும் சக்தி, சரீரம், புத்தி இவற்றுடன் வியாபித்து அபாரமான சக்தியை உண்டுபண்ணும். பஜனையில் பங்குபற்றுவவர்கள் இவ்வுண்மைகளை தாமே அனுபவித்து உணரலாம்.

கிடைத்த நன்மைகள்
அளப்பரியன

சிவயோக சமாஜத்தின் பஜனையால் கிடைத்த நன்மைகள் அளப்பரியன. இதனை இன்று நாட்டின் பல்வேறுபாகங்களிலும் நடைபெறுகின்ற அனர்த்தங்களிலும், இப்பஜனையில் பங்குகொண்டோர் அமைதியுடன் திகழ்வதை எடுத்துக்காட்டலாம். பஜனையில் ஈடுபட்டோர் உயிர்கள் வியக்கத்தக்கவகையில் காத்தருளப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு எவ்வித துன்பதுபரங்களும் மனதை பாதிக்கத்தக்கவகையாக இல்லை. இதற்கு செங்கலடிப்பகுதியில் பஜனையை செய்து உய்கின்ற பக்தகோடிகளே சான்றாவார்கள்.

பஜனையில் கலந்துகொள்கின்ற சுவாமிஜியின் அடியார்கள் பரிபூரணமாக ஸ்ரீமத் கங்காதரானந்தா அவர்களின் அருட்பார்வைக்கு தம்மை ஒப்புக் கொடுத்து சரணடைந்து விடுகின்றனர். அதன்பின் அவர்கள் பிரச்சனைகளும் துன்பங்களும் பெரிதாகவே தெரிவதில்லை. பஜனையில் பங்குகொள்ளும் பக்தர்களிடையே இராஜாங்கச் செயலாளர்கள், அறிஞர்கள், செல்வந்தர்கள், பாமரர் போன்ற பல்வேறு வகையான சமூக உறுப்பினர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் அனைவரிடமும் ஒரு சமபாவனை திகழ்கிறது. உயர்வு, தாழ்வு, ஏழை, பணக்காரன், படித்தோர், பாமரர் போன்ற எவ்விதமான பேதங்களும் தெரிவதில்லை. வேற்றுமைகளுக்கிடையே ஒற்றுமை பேணுகின்ற தன்மையை நாம் அவதானிக்கலாம்.

அதுமட்டுமன்றி இந்த சத்சங்க உறுப்பினர்கள் மனம் எந்த நேரமும் சாந்தலயத்திலே சஞ்சரிக்கிறது. பகைவனுக்கு அருளுகின்ற பண்பு பேணுகின்றது. ஆதலின் பிறஸ்ப்பெரும்பயனை நீந்திக்கரைசெரும் ஒரு பெருமுயற்சி தெரிகிறது.

இன்றைய அத்தியாவசியத் தேவையான ஆன்மீக வலிமையை இப்பஜனை மனதிற்கு அளிக்கிறது. புறத்

தால் ஏற்படும் துன்பங்களும் அகத்தால் ஏற்படும் எண்ணங்களின் ஆளுமையும் அகன்றுவிடுகின்றன. தெய்வீக புருஷர்களாக பலனை நோக்காது கடமையாற்றும் புனிதர்களாக இப்பூமியில் உலவலாம்.

உண்மையிலேயே, ஆன்மீக ஜோகதிளாகத் திகழ்கின்ற ஸ்ரீமத் கங்காதரானந்தா அவர்களைப்பற்றியும், ஸ்ரீமத் ஜெகதீஸ்வரானந்தா அவர்களைப்பற்றியும் அறிந்தவர்கள், அறிய நேர்ந்தவர்கள் பூர்வீகத்தில் பெரும் புண்ணியம் செய்த பேறுபெற்றவர்கள். சிவயோக சமாஜத்தோடு தொடர்புகொள்ள நேர்ந்தவர்கள் பேறுபெற்றவர்கள், சுவாமிஜிகளின் பஜனையிலே கலந்துகொள்பவர்கள் அளவிலாத புண்ணியம் செய்தவர்கள், இன்று இக்கட்டுரையை வாசிக்க நேர்ந்தவர்களும், சுவாமிகள் பற்றியும் சமாஜத்தின் பஜனை பற்றியும் அறிந்துகொண்டவர்களும் புண்ணியம் செய்தவர்கள். இனி துன்பம் ஏன்? துயரம் ஏன்? எம்மைச் சூழ இருக்கின்ற அல்லல் என் செய்யும்? என்ற அருளுணர்வோடு அனைவரும் இணைந்து அன்பும் கருணையும் அகத்திலே மேலோங்க "நாமார்க்குங் குடியல்லோம்" என இறைநாமத்தை இசைப்போமாக.

நவராத்திரி

(5ம் பக்க தொடர்ச்சி)

நவராத்திரி ஆரம்பமான அமாவாசையன்றே ஒரு வேளை உணவோடு உபவாசம் இருந்து பல்வேறு வண்ண பொம்மைகளையும் சிலைகளையும் கொலுவைத்து விழாவை ஆரம்பிக்கின்றனர். கொலுப்படிக்கட்டுக்கள் 3, 5, 7, 9 என்று ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில் அமைக்க வேண்டும். ஒன்பது நாளும் உபவாசம் இருப்பது அம்பிசைக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.

பெண்கள் காலையிலும் மாலையிலும் நீராடி தோய்த்து உலர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து புனிதத் தன்மையுடன் விரதம் அனுட்டித்து அம்பாள் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும். லலிதா சகஸ்ரநாமம், துர்க்கா ஸப்தசதி, விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம் போன்ற துதிகளை பாராயணம் செய்யலாம்.

ஒன்பதாவது நாள் நடைபெறும் சரஸ்வதி பூஜையன்று புத்தகங்களையும், ஆயுதங்களையும் வைத்து கலைமகளை வழிபடல் வேண்டும். ஆயுதங்களை வைத்து பூசிப்பதால் ஆயுதப் பூஜை எனப் பெயர் பெறலாயிற்று.

விஜயதசமியன்று இரவு பொம்மைகளுக்கு ஆரத்து எடுத்து மறுநாள் கொலுவை எடுத்துவிடலாம்.

ஒன்பது நாளும் சக்தியாக நின்றவள் பத்தாம் நாள் சிவத்துடன் ஐக்கியமாகிறாள்.

நவராத்திரி விரதத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நற்பயன்களைப் பெறுவார்கள். அரசயோகம் கிடைக்கும். வறுமை நீங்கி செல்வம் பெருகும். வீரமும் கல்வியும் பெருகும்.

வையம் முழுதும்

வையம் முழுதும் படைத்தனிக் கின்ற
மஹாசக்தி தன்புகழ் வாழ்த்துகின்றோம்!
செய்யும் வினைகள் அனைத்திலுமே வெற்றி
சேர்ந்திட நல்லருள் செய்கவென்றே
பூதங்கள் ஐந்தில் இருந்தெங்குங் கண்ணிற்
புலப்படும் சக்தியைப் போற்றுகின்றோம்,
வேதங்கள் சொன்ன படிக்கு மனிதரை
மேன்மையுறச் செய்தல் வேண்டுமென்றே
வேகம் கவர்ச்சி முதலிய பல்வினை
மேலிடும் சக்தியை மேவுகின்றோம்,
ஏக நிலையில் இருக்கும் அமிர்தத்தை
யாங்கள் அறிந்திட வேண்டுமென்றே
உயிரெனத் தோன்றி உணவுகொண் டேவளர்ந்
தோங்கிடும் சக்தியை ஒதுகின்றோம்
பயிரினைக் காக்கும் மழையென எங்களைப்
பாலித்து நித்தம் வளர்க்கவென்றே
சித்தத்தி லேநின்று சேர்வதுணரும்
சிவசக்தி தன்புகழ் செப்புகின்றோம்
இத்தரை மீதினில் இன்பங்கள் யாவும்
எமக்குத் தெரிந்திடல் வேண்டுமென்றே
மாறுதலின்றிப் பராசக்தி தன்புகழ்
வையமிசை நித்தம் பாடுகின்றோம்,
நூறு வயது புகழுடன் வாழ்ந்துயர்
நோக்கங்கள் பெற்றிட வேண்டுமென்றே
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி
ஓம்சக்தி என்றுரை செய்திடுவோம்,
ஓம்சக்தி என்பவர் உண்மை கண்டார், சுடர்
ஒண்மைகொண்டார், உயிர் வண்மைகொண்டார்.

கும்மி கோலாட்டம்

(8ம் பக்க தொடர்ச்சி)

இரண்டு லட்சம் பூவெடுத்தேன்!
தானானே, தானானே, தானானே, தானானே!
—இப்படியான எண்களை வரிசைப்படுத்தி பாடி
எண்களைக் கற்பார்கள்; எண்ணங்களை மலர விடு
வார்கள். பொழுது புலர்வதற்கு முன்னாலோ அல்
லது அந்தி சாய்ந்த பின்போதான் இந்த பூஜை
செய்யும் மரபு இருந்து வந்ததால், கோலாட்டத்தின்
சத்தத்தாலும்—இசையின் ஓசையாலும் வயல்வெளி
களில் உலவும் மிருகங்களும், பிராணிகளும் விவகி

விடும். தாளக்கட்டுடன் ஆடும்பொழுது நரம்பு
மண்டலம் புத்துணர்வு பெறுவது என்பது விஞ்
ஞானபூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. குனிந்தும்
நிமிர்ந்தும் தாளக்கட்டுடன் பாடியும் ஆடியும் ஈடு
படும்பொழுது இரத்த ஓட்டம் சீர்படுகின்றது.
கோலாட்டம் கைகால்களின் சீரான இயக்கத்திற்கு
ஒரு சிறப்பான உடற்பயிற்சியாகும்.

சிக்கலில்லாமல் வாழ்க்கை நடத்துவதை எவர்
தான் விரும்பமாட்டார்கள்? அதனால் ஒதுங்கி
தனித்து வாழ்வதும் இயலாத காரியம். பல்வேறு
வேலைகளில் பின்னிப்பிணைந்து வாழவேண்டும்.
ஆனால் எதிலும் சிக்கிக்கொள்ளவும்கூடாது. வீட்
டையும் வீட்டிலுள்ள எத்தனையோ விதமான நபர்
களையும் அன்புடன் அரவணைத்துச் செல்லும்
மாபெரும் பொறுப்பை ஏற்கும் ஒவ்வொரு பெண்
னும் சிக்கலில்லாமல் இருக்கவேண்டும்.

இந்த தத்துவத்தை 'பின்னல் கோலாட்டம்' என்
னும் அழகான நாட்டிய விளையாட்டு சிறுமியருக்
குப் போதிக்கின்றது. பொறுமையுடன் அவரவர்
பாதையை நன்றாகக் கணித்துக்கொண்டு உள்ளே
நுழைந்தும்—வெளியே வந்தும் பற்பல விதமான
பின்னல்களைப் பின்னுகிறார்கள். பின்பு, அதனை
கணக்கிட்டு அழகாக அவிழ்த்தும் விடுவார்கள்.
வண்ண வண்ணமான நீளத்துணிகளை நடுவில் ஒரு
பெரிய கம்பத்தில் சுட்டிவிட்டு, ஒவ்வொரு துணியை
யும் ஒரு சிறுமி பிடித்துக்கொண்டு பாட்டிற்கேற்ப
கூடையினைப் பின்னுவார்கள்.

இம்முறையான வழிபாட்டில் ஒற்றுமை வளர்கின்
றது. சமூகப்பற்று ஏற்படுகின்றது. நாட்டின் நில
வளத்திற்காகவும் மேம்பாட்டிற்காகவும் பலர் ஒன்று
கூடும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

பரதம் போன்ற . . .

(3ம் பக்க தொடர்ச்சி)

யளித்தார். உதயம் கழகத் தலைவர் திரு. சே. கேச
வன், முன்னாள் தலைவர் திரு. வை. விசுவநாதன்
ஆகியோர் உட்பட பல அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள்,
மாணவர்கள் ஆகியோர் கலந்துகொண்ட இவ்வை
பவம் கழகச் செயலாளர் திரு. எஸ். செல்வநாத
னின் நன்றியுரையுடன் முடிவுற்றது.

தவறுகளுடன் இருப்பது தகாது; அதைவிடத்
தகாதது தன்னிடம் இருக்கும் பல தவறுகளை
உணராமல் இருப்பது.

— பாஸ்கல்.

With Best Compliments

of

A WELL WISHER

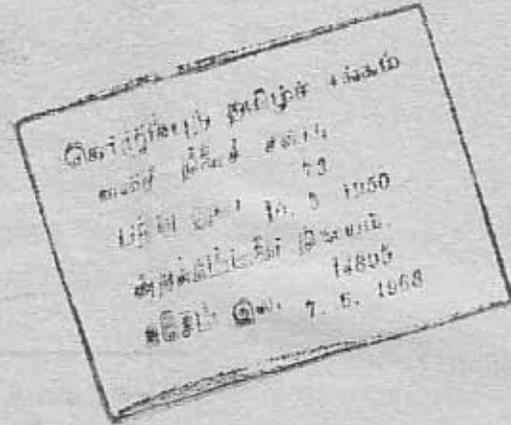
அன்பளிப்பு

“பால்நீனைந் தூட்டும் தாயினுஞ் சால்ப்
பரிந்து நீராவியே னுடைய
ஊனினை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உவப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேவினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளுவதனியே”

அத்தியாவசியமான, இன்றைய காலகட்டத்திற்கு ஏற்றத் தகுந்ததுமான முக்கிய கட்டுரைகளை வெளியிடும் இந்துசமய திங்கள் இதழான இந்து கலாசாரம் இதழுக்கு என் இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

- அன்பன்

With Best Compliments

RENUKA INDUSTRIES

IMPORTERS & EXPORTERS

MANUFACTURERS IN ALL KINDS OF
ALUMINIUM WARES

170 - 172 OLD MOOR STREET COLOMBO-12

Telephone: 35579

இப்பத்திரிகை கொழும்பு இந்துகலாசார மன்றத்திற்காக கொள்ளப்பிட்டி. நெல்சன் ஒழுங்கை 39/23ம் இலக்க இல்லத்தில் வசிப்பவரும் இதன் ஆசிரியருமான திரு. ஏ. எம். துரைசாமி என்பவரால், கொழும்பு-13 ஜெம்பட்டா வீதி 149-பி ஒஸ்கா என்டர்பிரைஸஸில் 17-9-1990ல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.